

Σύγγραμμα: Ακριβώς - Αλίκιας, Μερικές Διαφορικές Εξισώσεις
 (Υψηλ: ① Μερικές Δ.Ε 1^{ης} τάξης (γραμμικές και μη γραμμικές)
 Κυρίως ② Κυβερτική Εξίσωση
 ③ Σειρές Fourier και εφαρμογή τους (ΜΕΘ. Χρηστού Ησολύμω)
 (λίγο) ④ Εξίσωση θερμότητας
 (λίγο) ⑤ (Προχωρημένη) θεωρία ελλειπτικών εξισώσεων

F-6-15

Εισαγωγικά

• Τι είναι μια Μερική Διαφορική Εξίσωση (ΜΔΕ);
 - Είναι μια εξίσωση που αναφέρεται σε μια συνάρτηση (πραγματική) δύο τουλάχιστον μεταβλητών και περιέχει κάποιες από τις μερικές παραγώγους της.

Ορισμός

Έστω $U \subset \mathbb{R}^n$, ανοιχτό, $u: U \rightarrow \mathbb{R}$ η άγνωστη συνάρτηση, $k \geq 1$ η τάξη της ΜΔΕ. Τότε μια ΜΔΕ k τάξης θα έχει την γενική μορφή

* $F(D^k u(x), D^{k-1} u(x), \dots, \underbrace{D^2 u(x)}_{\text{Εστω } H_2 u(x)}, \underbrace{D u(x)}_{\text{Εστω } \nabla u(x)}, u(x), x) = 0, \forall (x) \in U,$

όπου $D^k u(x)$ συμβολίζει το διάνυσμα όλων των μερικών παραγώγων k -τάξης της u στο σημείο $x \in U$.

$\Rightarrow F: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{n \cdot k-1} \times \dots \times \mathbb{R}^{n^2} \times \mathbb{R}^n \times \mathbb{R} \times U \rightarrow \mathbb{R}$, όπου F τουλάχιστον συνεχής (συνήθως πολυώνυμο)

Μια πρώτη ταξινόμηση των ΜΔΕ μπορεί να γίνει σε γραμμικές και μη γραμμικές.

Ορισμός: Η ΜΔΕ $(*)$ λέγεται γραμμική, αν είναι της μορφής $\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(x) D^\alpha u(x) = f(x)$, $x \in U$ με $a = (a_1, \dots, a_n) \in \mathbb{N}_0^n$,

$$|\alpha| = \alpha_1 + \dots + \alpha_n, \quad D^\alpha u = \frac{\partial^{|\alpha|}}{\partial x_1^{\alpha_1} \partial x_2^{\alpha_2} \dots \partial x_n^{\alpha_n}} u$$

Αν $f=0$ η $(*)$ είναι ομογενής, ενώ αν $f \neq 0$ είναι μη ομογενής ($a: U \rightarrow \mathbb{R}, f: U \rightarrow \mathbb{R}$)

[Δεν υπάρχουν γινόμενα μερικών παραγώγων με συναρτήσεις μερικών παραγώγων]

β) ημιγραμμική αν είναι της μορφής $\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(x) D^\alpha u(x) + b(D^{k-1}u, \dots, Du, u, x) = 0, \forall x \in U$.

[Δεν υπάρχουν γινόμενα μερικών παραγώγων ανώτερης τάξης με άλλες μερικές παραγώγους]

γ) σχεδόν γραμμική (οιονεί γραμμική) αν είναι της μορφής $\sum_{|\alpha| \leq k} a_\alpha(D^{k-1}u, \dots, Du, u, x) D^\alpha u + b(D^{k-1}u, \dots, Du, u, x) = 0$

[Δεν υπάρχουν γινόμενα μεταξύ παραγώγων ανώτερης τάξης με συναρτήσεις που εξαρτώνται από παραγώγους ανώτερης τάξης]

δ) πλήρως μη γραμμική, αν υπάρχουν και γινόμενα μερικών παραγώγων ανώτερης τάξης με συναρτήσεις που εξαρτώνται από μερικές παραγώγους ανώτερης τάξης

Ορισμός: Ένα σύστημα ΜΔΕ k τάξης είναι μια εξίσωση της μορφής

$$F(D^k \bar{u}(x), D^{k-1} \bar{u}(x), \dots, D \bar{u}(x), \bar{u}(x), x) = 0, \forall x \in U \subset \mathbb{R}^n, \text{ όπου}$$

$$\bar{u}: \Omega \rightarrow \mathbb{R}^m, \quad \bar{u} = (u_1, \dots, u_m), \quad \bar{F}: \mathbb{R}^{m \times k} \times \mathbb{R}^{m \times k-1} \times \dots \times \mathbb{R}^{m \times k} \times \mathbb{R}^{m \times k} \times \mathbb{R}^k \rightarrow \mathbb{R}^k$$

Παρατηρήσεις: 1) Δεν υπάρχει γενική θεωρία για "όλες" τις ΜΔΕ

2) Η έρευνα περιορίζεται σε ορισμένες (κλάσεις) ΜΔΕ (ή συστήματα) και μελετούνται με χρήση ιδιοτήτων των φαινομένων που περιγράφουν και σύμφωνα με τα ερωτήματα που τίθενται από αυτά.

Παραδείγματα: Έστω $x \in \Omega \subset \mathbb{R}^n, t \geq 0, \Delta u = \nabla u = \left(\frac{\partial}{\partial x_1} u, \dots, \frac{\partial}{\partial x_n} u \right)$

α) Χαρωπικές i) $\Delta u = 0 \Leftrightarrow \sum_{i=1}^n \underbrace{\left(\frac{\partial}{\partial x_i} \right)^2}_{=\partial^2/\partial x_i^2} u = 0$ (Laplace, πρόσωπο) (Ελλειπτικών Εξισώσεων)

ii) $u_t + \bar{b} \cdot \nabla u = 0$ (Εξίσωση μεταφοράς)

iii) $u_t - \nabla \cdot (\bar{b} u) = 0$ (Εξίσωση Liouville)

iv) $u_t - \Delta u = 0$ (Εξίσωση θερμότητας) (πρώτο παραβάλλον εξ)

v) $u_{tt} - \Delta u = 0$ (κυματική εξίσωση, πρώτο υπερβολικό ζήτημα)

vi) $i u_t + \Delta u = 0$ (χαρωπ. Schrödinger $u: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$)

β) Μη χαρωπικές: i) $\|\nabla u\| = 1 \Leftrightarrow \underbrace{\left(\frac{\partial}{\partial x_1} u \right)^2}_{\frac{\partial^2}{\partial x_1^2} u} + \dots + \left(\frac{\partial}{\partial x_n} u \right)^2 = 1$ (Εξίσωση οκτώδης)

ii) $-\Delta u = f(u)$ (Εξίσωση Poisson)

iii) $\operatorname{div} \left(\frac{\nabla u}{\sqrt{1 + |\nabla u|^2}} \right) = 0$ (Εξίσωση ελαστικότητας ελαστικής επιφάνειας)

iv) $u_t + u u_x = 0$ [Εξίσωση Burgers (κρούση κύματος)]

v) $u_t + u u_x + u_{xxx} = 0$ (Korteweg-de Vries (KdV))

vi) $i u_t + \Delta u = \delta(|u|^2) u$ (μη χαρωπ. Schrödinger (NLS))

Συστήματα ΜΔΕ: α) Χαρωπικά: i) $\rho \Delta \bar{u} + (\gamma + \rho) \nabla (\nabla \cdot \bar{u}) = \bar{0}$

$$\bar{u}: \Omega \subset \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n = \begin{pmatrix} u_1 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{\partial}{\partial x_1} (\nabla \cdot \bar{u}) \\ \vdots \\ \frac{\partial}{\partial x_n} (\nabla \cdot \bar{u}) \end{pmatrix}$$

(Εξίσωση ισόθερμης χαρωπ. ελαστικότητας)

ii) $(\bar{u}_{tt} - \mu \Delta \bar{u} - (1+\mu) \nabla(\nabla \cdot \bar{u})) = 0$ (εξ. Διαρρηκτικής γραμ. ελασ.)

iii) $\bar{E}, \bar{B} : \underbrace{U \times [0, \infty)}_{\subset \mathbb{R}^3} \rightarrow \mathbb{R}^3$ $\left\{ \begin{array}{l} \bar{E}_t = \nabla \times \bar{B} \\ \bar{B}_t = -\nabla \times \bar{E} \\ \nabla \cdot \bar{B} = \nabla \cdot \bar{E} = 0 \end{array} \right.$ (εξ. Maxwell)

β) Μη γραμμικά συστήματα

i) $\left\{ \begin{array}{l} \bar{u}_t + \bar{u} \cdot \nabla \bar{u} = -\nabla p \\ \nabla \cdot \bar{u} = 0 \end{array} \right.$

(Εξίσωση Euler, $u: U \times [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}^3$)
 Ροή ασυμπιεστού ρευστού με μηδενικό ιξώδες, $\bar{u}$ είναι η ταχύτητα του ρευστού

ii) $\left\{ \begin{array}{l} \bar{u}_t + \bar{u} \cdot \nabla \bar{u} - \nu \Delta \bar{u} = -\nabla p \\ \nabla \cdot \bar{u} = 0 \end{array} \right.$

(Εξίσωση Navier-Stokes)
 Ροή ασυμπιεστού ρευστού με ιξώδες $\nu > 0$
 -Ρευστομηχανική -αεροδυναμική

Η ύπαρξη λύσης για την Euler- και Navier-Stokes με $U = \mathbb{R}^3$ ολικά στο χρόνο (δηλ. $\forall t \in (0, \infty)$) με αρχικές τιμές λείες (ομαλές): $\bar{u}(\cdot, 0) \in C^\infty(\mathbb{R}^3)$ είναι ανοικτά πρόβλημα (Million Dollar Problems)

Ορισμός: Μια $u: U \rightarrow \mathbb{R}$ που ικανοποιεί την $(*)$ λέγεται γενική λύση της $(*)$ (συνήθως όπως αναζητούμε λύσεις της $(*)$ που ικανοποιούν κάποιες επιπλέον συνθήκες) (θα πρέπει π.χ. $u(t, x) = g(x), \forall x \in U, U$ ο χώρος)

Ιδέες: Να βρούμε μια λύση σε κλειστή μορφή (explicitly, ρητά δοσμένη) $u(x) = \dots$, πολλές φορές αυτό δεν είναι δυνατόν και ακούρασσε στο να αποδείξουμε την ύπαρξη μιας λύσης και κάποιων ιδιοτήτων της (π.χ. μοναδικότητα, συμπεριφορά για $t \rightarrow \infty, t \rightarrow T, 0 < T < \infty$)

Ερώτηση: Τι μας ενδιαφέρει στη μελέτη μιας ΜΔΕ;

- Το ~~πιο~~ σημαντικό ερώτημα είναι το καλά-τεθειμένο, δηλαδή θέλουμε α) το πρόβλημα να έχει λύση (ύπαρξη)
- β) η λύση να είναι μοναδική (υπό κατάλληλες συνθήκες) (μοναδικότητα)
- γ) η λύση να εξαρτάται συνεχώς (κατά συνεχή τρόπο) από τα δεδομένα (ευσταθία)

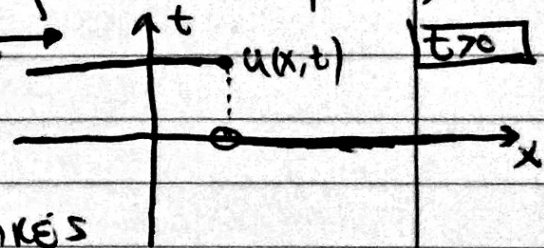
Ερώτηση: Τι εννοούμε με λύση;

- Κλασικές λύσεις $u: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, είναι λύσεις στο $C^k(\Omega)$ για μια ΜΔΕ κ τάξης (θέλουμε δηλαδή όλες οι μερικές παράγωγοι που εμφανίζονται να είναι συνεχείς)

Ερώτηση: Έχουμε πάντα τέτοιες λύσεις (κλασικές);

Μας ενδιαφέρουν μόνο τέτοιες;

- Όχι, όχι. π.χ η εξίσωση Burgers $u_t + uu_x = 0$ έχει (υπό κατάλληλες συνθήκες) ως λύσεις κρουστικά κύματα, τα οποία παρουσιάζουν ασυνέχειες.

⇒ Θέλουμε να επιτρέψουμε πιο γενικές

λύσεις (γενικευμένες ή ασθενείς) λύσεις, για τις οποίες όμως να ισχύει το καλά-τεθειμένο (well-posedness) του προβλήματος (μέσα στη γενικότερη κλάση λύσεων)